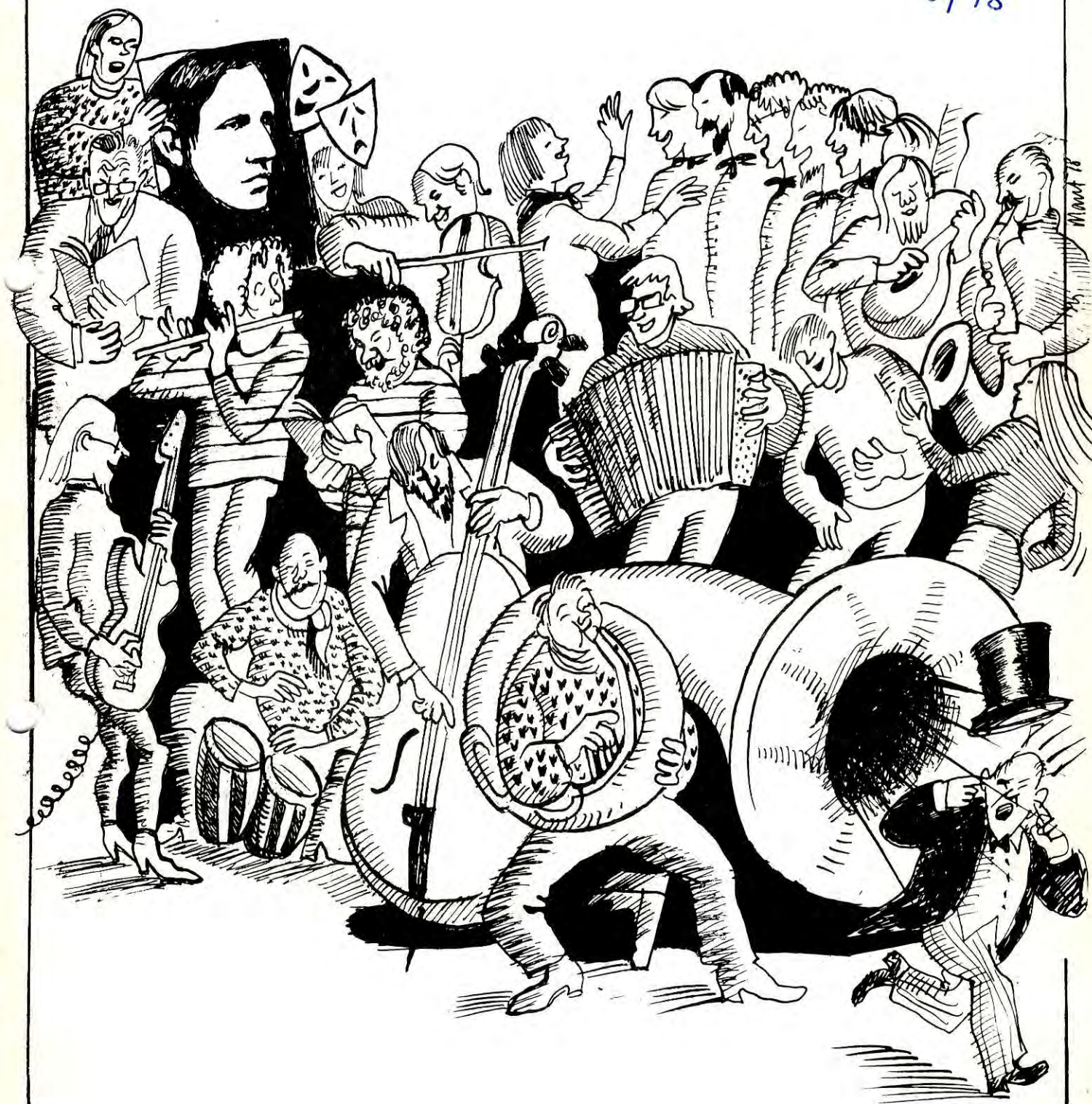

AVISA TIL LANDSFORBUNDET AV RAUDE KOR OG KORPS

3/78

FORSIDE ILL: MARIT HEGGENHOUGEN.

INNHALD:

- s 3. LEIAR ^{1/2}Bjarte og Oddbjørn-Bj.
- s 5. TA ALVORLEG PÅ SENTERISMEN.
^{1/2}Anniken - Tromsø
- s 6. SVAR TIL ANNIKEN FRÅ LS.
^{1/2}Greta. - Tromsø
- s 9. OM VIKTIGHETEN AV MUSIKALSK SKOLERING ^{1/2}Kjell-Bj
- s 10. GREPSTABELL FOR MESSINGINSTRUMENTER
- s 11. OPPVARMINGSØVINGAR ^{1/2}Oddbj-Bj
- s 13 TRÅILLTAMPEN ^{1/2}Bodø.
- s 16 RAPPORT FRÅ LS OG SEKRETARIATET
- s 19. LRKK PRESENTERER TRONDHEIM OG KR.SUND RAUDT FOR
- s 21. OPPSUMMERING AV VERVE-KAMPANJA I OSLO RAUDT FOR
- s 22. LESAR BREV
- s 24. REGNSKAP FOR LANDSSTEMNET
- s 25. VÅR KAMPUSIKK Hans Eiler

REDAKSJONELT:

1
 Dette er avis nr 3 frå LRKK og vi vonar avisa vil sette startskotet for den musikalske skuleringskampaja vi skal arbeide med i haust. Ein del kor og korps er kanskje allerede komne igang med kampaja.

For å avlaste sekretariatet vil avisa neste gang bli laga i ein annan større by - det er ennå ikkje bestemt kvar. Vi vil elles takke innsendarane for å ha hjelpt sekretariatet mykje denne gangen ved å skrive innlegg på spalte. Såleis var det lettare for oss å ha dei kjende til 1. september. Når det gjeld stoffmengda til avisa er den mykje avhengig av kor folk rundt om i kora og korpsa sender til oss - derfor held vi ved lag oppmodinga om å

skrive innlegg og vere aktive i å diskutere i avisa.

Sekretariatet har sendt ut oppmodingar til div. kor og korps om å uttale seg om programmusikk, ein diskusjon som var særst livleg på landsstemnet. Ingen har svart på desse oppmodingane, så den diskusjonen får vente på seg.

Likseins saknar vi presentasjon av korps denne gangen. -

- Elles har vi ei oppmoding til: Vi må finne eit godt namn på avisa vår! Vi må ha eit namn med mening i - så sett i gang og send inn gode idear!

For sekretariatet / Be.

BRYT MED DEN TRADISJONELLE ARBEIDSMÅTEN

Leilinga i landsforbundet har vedteke å setje igang ei musikalsk skoleringskampanje denne hausten. Føremålet er å heve det musikalske og kunstnarlege nivået i kora og korpsa, og ta eit oppgjær med dei sekteriske feila i arbeidet vårt.

Kvifor er dette eit rett og eit viktig vedtak? Vi kan peike på fleire årsaker til dei sekteriske feila våre, men den viktigaste er at vi ikkje enno er istand til å yte den musikalske kvaliteten som folk har rett til å vente av oss.

Skal så dette ikkje berre bli eit vakkert papirvedtak og lause fraser, må det få verknad for praksisen vår i haust: I denne perioden må vi bryte med den tradisjonelle arbeidsmåten vår! Det vil seie at vi må seie nei til å opptre på dei aller fleste av dei tilskipingane vi blir innbodne til og som vi har sett som vår oppgave å ta del i. Planen for den musikalske skolinga krev at øvingane i haust i all hovudsak vert ofra til eit intens og tidkrevjande handverksmessig arbeid, og det er uforeinleg med førebuing til utanforliggjande framføringar!

Som unntak frå dette meiner vi at kora og korpsa skal ta del den 21. august og 11. september, og då med den oppgåva å leie og drive fram allsongen i toga. Unntak elles må vere breie tilskipingar som dreg til seg nye massar i høve til dei vi tidlegare har sunge og spela for. Føresetnadene for å ta del på desse tilskipingane med reine kor- og korpsframføringar, må vere at vi kjem med noko nytt og framfor alt noko kvalitativt bra. Neste gong vi opptrer for folk må vi evne å overraske dei!

Samstundes som vi driv den interne kampanja vår må vi gå i brodden for å utfordre andre kulturkrefter til å dekkje den funksjonen som raude kor og korps tradisjonelt har hatt i samband med politiske tilskipingar.

Vi har ein del røynsle frå kor bra det er at den progressive rørsle søker utover raude kor og korps som kulturkrefter til tilskipingane sine. Som døme kan nemnast dei store kulturfestivalane som har vore, konsertane for Bryhn-rettsaka og for 21. august. Det er mange fleire som støttar viktige kampsaker enn det vi trudde før dei vart spurde, og det er ein rett politikk at vi gjennom desse "nye" kulturarbeidarane dreg fleire folk til tilskipingane og såleis skaper ein betre front både av publikum og utøvarar.

Men så vil mange spørje: Er ikkje markeringa av 10 års-dagen for Sovjets okkupasjon av Tsjekkoslovakia ei overmåte viktig hending for den politiske stoda i verda idag? Jau, sjølvsagt er ho det! Men dersom vi skal halde fram med å stille spørsmålet slik, vil viktige politiskeendingar til kvar tid bety alt for arbeidet vårt. Då vil det alltid stå ei uløseleg motseiing mellom utviklinga av den historiske kampen og vår evne til å ta del i han! Skal vi ikkje i periodar måtte trekkje oss attende for så å kome mange gonger sterkare att?

Å ikkje innsjå det ville vere å undervurdere kora og korpsa sine særleine oppgaver i den politiske kampen. Oppgaver som krev særleine tiltak, som krev tid, og som krev hardt arbeid. Det avslører den ut -

breidde innstillinga at raude kor og korps ikkje er særigne frontar, men underavdelingar til andre politiske organisasjonar, som må innrette praksisen sin etter dei politiske sakene som til kvar tid er viktigast. Men har vi ikkje særigne oppgåver? Jau, vi skal leie og utvikle kulturen til eit nivå som gjer han til ein særigen og uunnværlig del av den politiske kampen! Og då må vi ta omsyn til dette i arbeidet vårt

For mange arrangørar er det "uviktig"

korleis kora og korpsa gjer oppgåva si, berre dei er tilstades på tilskipingane og at ein har høve til å sette "kultur" på plakaten. Desse skjønar ikkje kulturen si særigne oppgåve! Og er det ikkje slik at vi altfor ofte finn oss att som politiske "støtteorganisasjonar" medan den kunstnarlege prestasjonen vår er langt dårlegare enn folk kunne vente? Skal vi vente at folk vil bere over med oss for all framtid eller skal vi ta oppgåva vår alvorleg?

Set politikken ut i livet-ikkje berre prat!

Bryt med den tradisjonelle arbeidsmåten - gjer musikalsk skoloring til hovudsak i haust!

Gjer kor- og korpsrørsle til føredøme i kulturarbeidet!

1/BJARTE OG ODDI
BERGEN

EMIL SALUT
NISSEBERGET
PISA - 78

HENTA FRÅ HALVÅRSMELDINGA
TIL RAUDT KOR-BERGEN VÅREN
1976 :

PKT 4. FRAMFØRINGAR :

- 16.01.76. Kvinnefrontmøte
- 23.01.76 Demonstrasjon til støtte for Island.
- 23.01.76. Studenterseminar
- 06.02.76 Skipingsmøte. 3.verden kom.
- 26.02.76 A.F.K. Jakkeltog mot Nærk Front.
- 03.03.76. Støtemøte for Jøkularb.
- 08.03.76 3.mars komiteen og Kvinnefronten.
- 18.03.76 Støtemøte for Jøkularb.
- 01.04.76 FFF - Kulturselskapen
- 05.04.76 FFF - Generalforsamling
- 08.04.76 FFF - Taqnia møte
- 22.04.76 FFF - Massekonferanse
- 27.04.76 FFF - Føretakelære og lærere.
- 01.05.76 FFF - Fyllingsdalen Torqmøte på by'n
- FFF - Vodmyra 5V - fest
- AKP/NKS/RU - fest
- 08.05.76 AFK og 3.verden kom. 3 mai arrangement
- 11.05.76. utifeksjonens politiske teater
- 14.05.76
- 17.05.76 Folkets 17. mai kom.

TA ALVORLIG PÅ SEKTERISMEN!

* INNLEGG FRÅ ANNIKEN - TROMSØ FOR

På landsstevnet syntes eg det var noko gale i argumentasjonen for musikalsk skoloring. Etter at oppsummeringa kom, Bulletin 2, blei eg enda sikrere. Lina står slik: Kvifor drive musikalsk skoloring? For å kjempe mot sekterismen. Eller - Korleis kjempe mot sekterismen? Jo, fyrst og fremst gjen-

nom å drive musikalsk skoloring. Kameratar, dette er feil. Det viser at vi ikkje makter å gje ei skikkeleg grunngeving for både å skolere oss musikalsk og kjempe for å gå breiare ut, kvar for seg. Blandar vi desse tinga ihop, kan vi risikere å vakne neste vår, eit år seinare, utan å ha kome nokon veg med sekterismen. Eg skal forklare dette nærare. Først vil eg vise til det notekurset som no er sendt ut, og som grunnjev kor viktig den musikalske skoloringa er:

- For å arbeide raskare og betre, og unngå elementære tabber
- for å motarbeide monopolisering, styrke demokratiet og sikre kontinuiteten i grunnorganisasjonane
- for å nå langt høgare kunstnerisk kvalitet, og såleis langt større slagkraft
- for å kunne byggje ut forbundet raskare og betre.

Dette er eg samd i, dette er ei riktig grunngeving. Men kva meiner kameratane i LS som har oppsummert stevnet? Det finn vi i Bulletin 2. Første artikkel oppsummerer hoveddiskusjonen om rolla vår i klassekampen, om korleis arbeidet vårt har vore feil innretta av di vi ikkje har svarta rett på spørsmålet "for kven". Til slutt, på s.3, kjem tiltaka. Det fyrste er: Musikalsk skoloring! Så kjem fleire andre punkt - som etter mi oppfatning er heilt avgjerande for å kjempe mot dei sekteriske feila våre - og så kjem sanneleg nederst på sida til oppsummering: "Når det gjelder prioritering av disse tiltakene var det enighet om at hovedvekta til høsten ligger på musikalsk skoloring, (uten at vi dermed skal isolere oss), og til våren brei utadretta virksomhet."

Dette er ikkje rett oppsummert, og det er å løyne motseiingar som kom klårt fram både i gruppediskusjonane og i plenum. Desse folka, spesielt frå Trondheim, blei "kjørt"

for å være mot skoloring. Men la oss no ein gong for alle slå fast synet på skoloringa: Vi er alle samd i den. Vi er alle entusiastiske til LS sin skoloringsplan, og vi har gjort eit sprang i forståinga for at musikalsk skoloring må bli ein del av kora og korpsa sitt daglege arbeid.

Men vi er altså ikkje samd i at det er den musikalske skoloringa som er det våpenet vi skal kjempe mot sekterismen med. Diverre slår oppsummeringa dette fast ein gong til, på s.7: "Stevnet som helhet. For det første har vi nådd målsettinga vår om å få et gjennombrudd på forståelsen for at praksisen vår har vært snever og sekterisk. Men vi er kommet lenger enn det: Vi er kommet til enhet på tiltak ... større repertoarmessig bredde og ikke minst høyere musikalsk nivå" (mi utheving)

Eg må spørje: Kvifor har ikkje Tromsøkoret kome ut med ungdomsstykket her i byen? Kvifor har vi ikkje diskutert viktigheta av å oppsøkje dei ungdomsmiljøa som finst, kvifor sette ikkje styret opp ein plan for kven som skulle oppsøkjast, avtaler for framsyning osv. allerede da vi tok til med stykkjet? Kvifor er vi redde for å mobilisere masse ungdom og stille oss opp i Storgata og spela stykkjet?

Vil LS svare: "Sett i gang med den musikalske skoloringa, så spring dykk ut neste vår!?" Det skulle ein tru når ein ser desse oppsummeringane og når ein kjem til haustplanane: (s. 39)

Målsettinger: Den langsiktige målsettingen er å nå breiare ut. Slik situasjonen er nå er dette ikke mulig. Først må vi gjennom en periode med konsolidering og musikalsk nivåheving."

Nei, kameratar i LS, dette er feil. Kva for ein situasjon er det som ikkje gjer det mogleg å kome breiare ut idag - til hausten - til våren? Det er ikkje manglande konsolidering, kva no det tyder. Det er ikkje den manglande musikalske skoloringa. Vi har mykje å lære om håndverket vårt og vi treng eit breiare repertoar. Men vi har og mykje bra arbeid bak oss i dag. Grunnane til at vi ikkje har kome meir ut, meiner eg ligg i to ting:

FEST I KLUBBEN
 I KVELD.
 PÅ PROGRAMMET
 ROCKEGRUPPA
 "WHEELS"
 RØDT FOR
 ØKETSJ
 ØJNS

- synet på kulturen. Vi har ikkje skjøna at kulturen er eit våpen i klassekampen som grip rett inn i han og forandrer tenkinga hos folk
- synet på folk som vi finn på fagforeiningsmøter og andre møter, i klubbar, i gater og parkar - vi trur ikkje på dei, vi stoler ikkje på at dei er så bra at dei liker og skjønar det vi gjer.

Tiltaka mot sekterismen må difor takast spesielt, utan å blanda dei saman med den musikalske skoloringa. Samstundes med repertoardiskusjonen (sjå tidsplanen s. 40) må grunnorganisasjonane difor diskutere kven dei vil rette arbeidet inn mot i perioden som kjem. Dei må settje av tid til å skrive til, ringje, oppsøkje, og oppsøkje igjen dei det gjeld. Berre gjennom slikt planmessig arbeid kan vi nå breiare ut. Til dømes meiner eg at det er viktig å komme ut på arbeidsplas-

sane, på idrettslaga sine fester og klubben sine møter. Da skal dei "diplomatiske forbindelsene" være godt førebudd! Vi må lære av til dømes Vennskapssambandet Norge - Kina, som i fjor hadde Wushu-troppen her i Tromsø. Dei organiserte fram-syning for fleire hundre folk: To offentlege forestillingar, 2-3 bedriftsvitjingar, fleire skuleforestillingar, pluss besøk i distriktet på ein gard og eit feskebruk!

Konklusjon: Kampen mot sekterismen må takast alvorleg. Før vi tar til med repertoardiskusjonen, må vi ha svara på spørsmålet: For kven? Dine st må styra leggje ein plan for kven som skal oppsøkjast og korleis følgje dei opp - for hausten og for våren. Den som har ansvaret for PR-arbeidet og som representerer kora/korpsa utad, må ha det som hovudoppgåve.

Fram for ei brei utadretta verksemd no!

SVAR TIL ANNIKEN FRÅ LS:

* INNLEGG FRÅ GRETA.

Brevet ditt dreier seg i all hovudsak om flg. spørsmål: Hvilket forhold er det mellom kampen mot sekterismen og nivåhevinga? Er det noe forhold i det hele tatt? Er Landsstyrets høstplan en plan for å høye nivået, men ikke for å slåss mot sekterismen?

Jeg skal prøve å svare på de spørsmålene og den kritikken du reiser.

Sekterismen gjennomsyrrer alt vi gjør på alle områdene av arbeidet vårt. Derfor er kampen mot sekterismen nødvendigvis omfattende og må føres på område etter område helt konkret og ikke 'allment' eller bare på ett område. Hvis vi kan bli enige om dette, tror jeg vi kan bli enige i resten også. Jeg skal ta noen eks. på slike områder:

- Innrettinga: FOR HVEM opptre vi - på hvem retter vi inn repertoiret vårt. Dette er det mest grunnleggende spørsmålet. Retter vi arbeidet vårt inn på de breie massene av det arbeidende folket eller på et snevert utvalg av den mest framskredne og aktive delen?
- Repertoiret: HVA synger/spiller vi? Omhandler vi alle sidene ved livet til folk eller bare ei side, f.eks. klassekampen?
- Nivået: HVORDAN spiller/synger vi - spørsmålet om den faglige/kunstneriske kvaliteten av arbeidet vårt.

- Rekrutteringa/ plattformen: HVEM rekrutterer vi, og hvordan er grunnlaget for rekrutteringa, bredt eller snevert?
- Stilen og innholdet på øvingene: Livlig musikalsk utfoldelse og eksperimentering eller mer eller mindre ørkesløse politiske diskusjoner?
- Navna våre: 'Nordlands Trompet' og 'Varden' eller 100 røde kor og røde korps?
- plassen vår i det lokale kulturlivet: Isolasjon eller integrasjon? osv.

Noen av disse områdene er åpenbart viktigere enn andre, men på alle disse områdene må vi bekjempe sekterismen. Derfor er det galt å sette det ene området (f.eks. innrettinga) opp mot det andre (f.eks. nivået), når vi skal slåss mot sekterismen. Isteden må det bli snakk om å finne et 'nøkkelledd', om å prioritere.

Her tror jeg at den viktigste feilen i tenkinga di ligger: At du ikke ser sammenhengen, men isolerer skoleringskampanjen fra kampen mot sekterismen. Derfor kan du også sette dem opp mot hverandre.

Etter mi mening er det riktig at skoleringskampanja til høsten på ei side er ei særege n

kampanje: Nivåheving må vi drive uavhengig av om vi slåss mot sekterismen eller ikke. Men samtidig er skoleringskampanja vår del av kampen mot sekterismen. Hvorfor?

For å sette det hele litt på spissen kan vi si det slik at med et lavt faglig nivå, musikalsk usikkerhet og monotont framføringsmønster på et snevert og kjedelig repertoar vil vi ikke nå fram med det vi ønsker å formidle. Folk vil ikke ha noe ønske om å høre/se oss igjen. Vi vil kanskje høste mer overbærende medlidenhet enn begeistring hos dem vi synger/spiller for. Du sier at feilen er at vi ikke trur på folk, på "at folk er så bra at dei likar og skjønner det vi gjer." Jeg mener heller at feilen er mangel på respekt for folk når vi trur at de skal like det vi gjør nesten uansett nivå!

Jeg har lyst til å trekke fram to eksempler som hver på sitt vis tydeliggjør sammenhengen

Det andre eksempelet har også med Kina å gjøre. Progressive kulturarbeidere som har vært på besøk i Kina forteller at under firerbandens innflytelse blei skoling fullstendig underprioritert. Resultatet var at det f. eks. fantes symfoniorkester som ikke var i stand til å spille mer enn en mønstersymfoni - med det resultat at folk ikke lenger gadd høre på, og hele symfoniorkesteret gikk en rak vei mot bedlegging. Og det er vel den ytterste konsekvensen av sekterisme! Dette eksempelet viser veldig klart den direkte sammenhengen mellom nivå og kvalitet på den enesida og sekterisme på den andre.

Jeg håper at jeg har klart å vise med disse eksemplene at skoleringskampanja vår ikke står på sida av eller i motsetning til kampen mot sekterismen, men tvertimot er en del av den.

mellom kampen mot sekterismen og nivåheving.

Det ene stammer fra deg. Du sier at vi bør ta eksempel av Vennskapsambandet Norge-Kina og Wuhshu-troppens besøk i Norge. Dette eksempelet viser svært klart nettopp det motsatte av det du vil fram til, det viser etter min mening hvordan et svært høyt kunstnerisk nivå er et direkte våpen mot sekterisme. Dette betyr ikke at vi ikke har noe å lære av VNK's arbeid, men sjøl VNK skulle fått store problemer med å oppnå samme masseopplutning til arrangement med oss som trekkplaster. Det var først og fremst det høye nivået og det varierte, fargerike programmet til Wuhshu-troppen som trakk folk, og som gjorde det mulig for VNK å mobilisere et så bredt publikum til forestillingene.

Den er tilogmed en sentral del. Den vil ha betydning for hvem vi når ut til (ikke bare i rent fysisk forstand men i betydningen av å nå fram til). Den vil ha betydning for hvem vi kan rekruttere. Det har hittil aldri skjedd at vi har blitt hindra i å rekruttere pga et for høyt nivå, men det har hendt at for lav standard har vært et hinder i å rekruttere.

Det vil være lettere å rekruttere bredt til en musikkbevegelse. Stilen på øvinga vil kunne bli mindre sekterisk.

Det vil bli lettere for oss å bli en del av det lokale musikklivet, og bryte isolasjonen på dette viktige området.

Alt dette er ringvirkninger som nivåhevinga og jobbinga med repertoaret vil kunne få på kanoen mot sekterismen på forskjellige andre områder. Derfor er den sentral.

Sjøløst betyr ikke dette at vi ikke treng å slåss spesielt mot sekterismen på hvert enkelt av de andre områdene også, f.eks. for virkelig å komme bredt ut, er ikke et høyt musikalsk nivå og et variert repertoar nok. Plattformdiskusjonen er et eget kapittel. Osv. Men alt kan ikke gjøres samtidig, og alt er ikke like viktig. LS sin årsplan er laga i samsvar med ei svært viktig erfaring: Vi må konsentrere kreftene våre og oppmerksomheten vår på et område ad gangen, for virkelig å kunne gjøre et gjennombrudd, og ikke slå i 10 retninger samtidig. Årsplanen legger opp til at vi skal ta for oss område etter område i prioritert rekkefølge, for å bekjempe sekterismen og høyne nivået.

Så til rekkefølgen - du synes å ha motsigelser på den.

Det at en ting er viktigere enn en annen, må ikke nødvendigvis bety at den tingen må gjøres først.

Mao Tse Tung sier i en artikkel at av og til kan det være nødvendig å prioritere lettindustrien en periode for å styrke tungindustrien.

LS sin plan legger etter mitt skjønn opp til en fornuftig og logisk rekkefølge på arbeidet:

Først prioriterer vi å skolere oss musikalsk, å heve detkunstneriske nivået, lære å håndtere redskapen vår, og bygge opp et mer variert repertoar. Det betyr at vi legger mer vekt på dette enn f.eks. på å opptre ute i denne halvårsperioden. Det betyr ikke at vi ikke skal opptre. F.eks. vil det helt sikkert være bra med prøveopptredener for å teste det nye repertoaret vårt, få kritikk underveis, osv. Men hovedtyngden ligger på skoling og repertoaroppbygging i første halvårsperiode.

Så kommer neste halvårsperiode. Her prioriterer vi å gå bredt og mye ut med det mer allsidige repertoaret vårt, på et høyere nivå. Det betyr igjen ikke at vi kutter ut skolinga, men den trer i annen rekke i denne perioden.

Jeg mener at dette er ei hovedlinje for neste års arbeid som - med den nødvendige lokale tilpassinga - skal kunne bringe oss et langt skritt framover i kampen mot sekterismen! La oss slåss hardt sammen for å sette denne linja ut i livet!

«Lær deg det enkleste,
for den som tiden er kommet til
han har timer nok.

Lær deg din ABC.
Det er ikke nok,
men lær deg den.

La deg ikke skremme.
Gå på!
Du må vite austing.
Du må ta ledelsen i morgen.
Du må ta ledelsen i morgen.»
- Bertholt Becht -

Om viktigheten av musikalsk skolering

Den som gjerne vil oppnå gode resultater i en sak eller ett emne, må for det første ha klart for seg hva han/hun har som mål. Det kan gjelde et fag eller yrke eller politisk oppgave, en hobby som amatør fotograf, radioamatør eller amatør musiker som er det vi skal befatte oss med. I alle tilfeller gjelder det å arbeide eller lese systematisk. Endel har vel oppdaget at man over i timevis, uke etter uke på f.eks. "kjedelige" etyder og merker ingen framgang. Man er lyst til å gi opp og hive instrumentet i "fente vegg"-ferdig med det. En del fortsetter øvingen på vilje eller trass, og så skjer det, man tar plutselig et hopp framover og det er nettopp det som er tilfelle, fremgangen går i "trappetrinn", det gjelder bare å holde ut de ensformige periodene. Det er da resultatene oppnås!

Hva kreves for å bli en god musiker?
Vilje - Tolmodighet - Musikalitet .

En som har alle disse egenskapene jevnt fordelt, må vel kalles et talent.

Men hvis man har tilstrekkelig med vilje eller tolmodighet kan man oppnå gode resultater, fordi min mening er at alle mennesker har et snev av musikalitet i seg. Men for noen har dette vært undertrykt i oppveksten.

Så til egenskaper som må utvikles for å bli god utøver på instrumentet man har valgt å spille. Målet er :

1. God fyldig tone.
2. Behersking av teknikken på hvert enkelt instr.
3. Spille direkte fra "bladet".

Når det gjelder god og fyldig tone krever det riktig pusteteknikk, pluss en godt utviklet kinn og munnmusklatur. Dessuten kreves det at man må trekke inn rikelig med pust før tonen settes an. Munnstillingen må være riktig for den tonehøyde man har tenkt seg og man må prøve å høre tonen før man spiller den.

Det siste er viktig for da vil man ha lettere for å lære utenat, som er en stor fordel når man f.eks. marsjerer osv. Pusting er det viktigste på alle blåseinstrumenter. Man skal når man over prøve å fylle hele kroppen med luft (helt ifra tærne). Spesielt magen må være godt fylt. Det finns en tendens til å trekke luften litt nedenfor strupehode. Da blir resultatet at man må puste for hver eneste tone, og det er jo helt feil. Det man må prøve på er å rasjonere; Hele tiden ha nok pust til enten en lang frase eller flere lange toner etter hverandre, slik at det blir flyt i musikken.

Når det gjelder munnen og plasseringen av munnstykket er dette ganske individuelt, og krever at du eksperimenterer endel, til du har funnet en plassering som er lett og behagelig. For å opparbeide muskulaturen må du for det første blåse mange lange toner i alle leier - høye og lave. Samtidig må du rasjonere luften med en "velfylt mage!" Etterhvert kan du gå over til legatotoner (sammenhengende noter) i forskjellige intervaller. F.eks. (c-d, c-diss, c-e, c-f, c-g,) osv. En viktig øvelse for pusten og musklene i munnen er å blåse fra pp til ff og tilbake mens man teller til 16.

En viktig ting å tenke på er at du aldri skal presse instrumentet mot munnen. Det skal holdes så lett som mulig s.k. "non press". Du kan eksperimentere med dette ved å legge instrumentet på et glatt bord, for å fjerne all motstand, og så prøve å få lyd - eller helst tone. Det finns folk som blåser 3 oktaver på trompet uten å holde i instrumentet. Vel, det er ekstremt, men prinsippet er viktig.

2. Teknikken vil jeg påstå er kommet på vei hvis du har vært nøyaktig med de foregående øvelsene. For å få en nøyaktig teknikk må du være nøyaktig med tellingen.

Hver eneste note bör telles når du begynner på en ny øvelse. Hvis der er 1/8-deler og 1/16-deler om hverandre, bör man underdele - dvs. telle 1/16-deler. Dette er for å bli nøyaktig i inndelingen. En viktig ting er - hvis en har begynt på en figur eller frase, og den er uren eller man bommer på en tone, så stopp og spill. Ta det hele om igjen. Man kommer ikke fram til målet med en hel del halveis utførte øvelser. Hvis man prøver hele tiden med tolmødighet - vilje - og den delen av musikalitet man er i besittelse av - må det bli resultater. Og det viktigste, vi har et felles mål.

Det som jeg har prøvd å få fram her er veldig lite i betraktning av hvor mye der finnes på markedet av slike ting, men metodene er forskjellige i de forskjellige lærebøker. Derfor må man prøve å samordne tingene, lære litt her, lytte litt der. Ja, det er ingen ting man lærer av enn å lytte til plater - f.eks. amerikanske trompetsolister eller andre solister. Jeg mener da klassisk musikk, for det er de som har tilegnet seg perfektjonismen når det gjelder metodikk og utnyttelse av instrumentet. Det er slike ting vi må videreføre i vår kamp og ikke la det bli et ledd i borger-skanets kamp for å dupere oss.

Jeg håper at alle korps og kor vil være i framgang positivt, når vi til høsten får besøk av Emil. Jeg vil med dette prøve å spore dere til den ytterste innsats både når det gjelder rekruttering og videreføring av de ting dere arbeider med, - en spesiell hilsen til korpset i Kristiansand!

Hilsen Kjell.

J serien "Ta vare på instrumentet ditt"

Gruppestabell for messinginstrumenter.

Handwritten musical notation on three staves. The first staff shows a sequence of notes with rhythmic markings below: 123 2 0 13 12 1 0 12 2 0 1 0 1 0 12 2 0. The second staff shows a sequence of notes with rhythmic markings below: 1 0 123 23 1 2 23 1 0 12 2 1 23 1 1 0 2. The third staff shows a sequence of notes with rhythmic markings below: 123 23 1 2 123 23 12 2 23 1 2 12 2 0 2 23 1 2.

OPPVARMINGSØVINGAR

- FOR KOR -

Desse øvingane kan brukast til oppvarming i kor, og også om ein ønskjer å gje stemma ein dagleg liten trim.

Diverre vil det ta for mykje plass å gå inn på korleis t.d. dei einiskilde lydane skal formast, men øvingane er likevel nyttige.

PUST.

Den naturlege avslappa pusten t.å. når vi søv, skjer ved utviding av lungevolumet i lengderetningen - ved at mellomgolv (mage) utvidar seg, saman med utviding i breidda ved at brystkassa utvidar seg. Oksler og Halsparti er heilt i ro. For amatørar er det viktig å konsentrere seg om magepusten.

- 1) Ligg på golvet, slapp heilt av og pust roleg med magen. Kontroller med handa eller ei bok på magen.
- 2) Reis opp og pust ut/inn på same måte. Kontroller med ei hand på magen og ei på ryggen. Bruk speil eller sidemann til å passe på at alle andre kroppsdelar er avslappa og i ro.
- 3) Pes som ei bikkje. Gjer same kontrollen.
- 4) Sei HA! HA! mange gonger. Same kontrollen: bare magen skal spørke frå.
- 5) Pust djupt ned og slipp utatt i små støytt på s eller f. Tel kor mange du klarer.
- 6) Pust djupt ned og jamnt utatt med minimal leppeåpning (som når du bles på eit vepsestikk). Ta tida kor lenge du held ut. Pass på: Ei kraft skufar lufta ut - ei kraft held att.

AVSLAPNING I HALSREGIONEN - EGALITET.

rrrrrrrrrrrr
ng-----

Køyr desse to lydane i berg og dalbane så høgt opp og så langt ned du kjem.

Konsentrer om avslapning i kjeve - tunge - hals - oksler.

Syng jåjåjåjå----- i skala ovanfrå og ned. Store utslag i kjeven.

UTVIDING AV HOVUDKLANGEN.

- 1) Sei jibm - jåbm - jåbm - bmm
mangengonger.

2) Syng:

- 3) Syng:

Vel høveleg toneleie - ikkje for langt nede eller oppe. Syng aldri sterkt i byrjinga.

UTVIDING AV BRYSTKLANGEN.

- 1) Sei nydn-nidn-nedn mange gonger.

2) Syng:

3) Syng:

UTVIDING AV REGISTERET.

Høge tonar angripast lettast ovanfrå. Tenk deg at du fell ovanfrå og ned på tonane. Slik:

Når du skal strekke deg nedover, er det på same måten viktig at du ikkje snerker strupehovudet meir enn naudsynt, men at du prøver å "dra" djupe tonar opp ved å tenke desse tonane lette og lyse og formar dei etter det.

- 1) Øving for utviding nedover. Syng:

- 2) Øving for utviding oppover. Syng:

- 3) Øving for utviding oppover. Syng:

STACCATO - LEGATO.

Ved staccatosang, pass då på at du ikkje stengjer eller strammar stemmebanda for å gjera tonen kort. Bstøytet skal kome frå mellongolvet. Der skal kontrollen vere - resonansrøyret skal heile tida vera ope og avslappa.

Ved legatosang, pass på å treffe tonane nøyaktig med ein gong utan å gli opp eller ned til dei. Det får du best til ved å ligga litt føre i tanken: at du høyrer neste tone inne i deg og førebur han før han kjem.

MERK: h'ane i staccatosang skal vera svært korte og knapt høyrbare.

1) Syng:

Musical notation for exercise 1.1. Lyrics: ho ho ho ho, ha ha ha ha, he he he he.

2) Veksling staccato/legato. Syng:

Musical notation for exercise 1.2. Lyrics: må há há há há há há há há, mo me.

3) Veksling staccato/legato. Syng:

Musical notation for exercise 1.3. Lyrics: va-ha-ha osv. staccato, va-øb-a legato.

FRASERING.

Når du skal stiga i styrkje til midt i ei frase og så synke att, er det viktig at du sparar igjen pust til siste halvdel av frase - ikkje blås ut all lufta i løpet av stigninga, men pass på at du har luft att til å lage ein jamn og kontrollert nedgang i styrkje.

1) Syng:

Musical notation for exercise 2.1. Lyrics: bym bim byn bim.

2) Syng:

Musical notation for exercise 2.2. Lyrics: o-o e-e o-o e-e o-o e-e o.

Ei diskret oppmøding til pik med lita tid

SAMLEØVINGAR.

Til slutt eit par øvingar der du får kombinert viktige ting: Rasjonering med pusten, plassering av vokalar, legato - og staccatosang. Pluss å tenkje opp når du skal ned og ned når du skal opp.

1) Syng:

Musical notation for exercise 3.1. Lyrics: Jaganganga, momomomo, nánánánáná.

2) Syng:

Musical notation for exercise 3.2. Lyrics: nganga, momomo, nánáná.

Nokre merknader til slutt.

Det er sjølvstøtt ikkje meininga at ein skal ta alle desse øvingane med i ei oppvarming. Då hadde ein ikkje fått tid til anna. Gjer eit utval, og syt for at du får med øvingar frå alle områda iallfall. Øvingane frå og med "Staccato/Legato" og utover er for litt "vidarekomne".

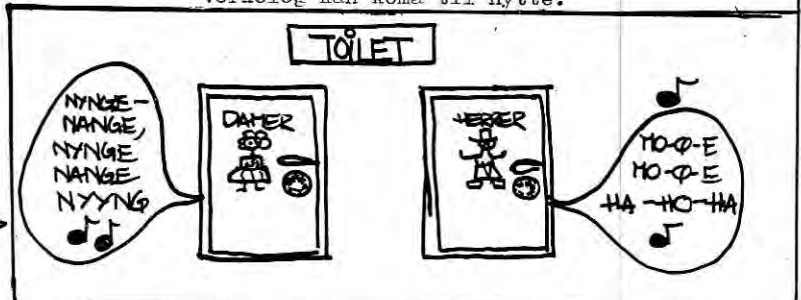
Og køyr. Lukke til.

Fram for ei grundig og vitskapeleg skulering og eit høgt musikalsk nivå.

Oddbj./Bergen.

P.S.

Kom for all del med kritikk, forslag og spørsmål til desse øvingane, slik at dei verkeleg kan koma til nytte.

TRÁILLTAMPEN-78

«Sannheta har venstrevri»

"I fem år nu ha folk lært seg å påstå at Tráilltampen e røingan sin fest. Men, godt folk, dettan røkte ska kje krøk oss. Vi står og veit at røfanga e god, at røtt e knyitt ihop me kjærlicheita, og røtt e også meineskan sett blod.

Vi veit at deinn kulturen så e vårres sett ikkje på et offentli kontor, deinn trives best i folkeliar jord. Hoill nakken bein og ukrøkt uinner hetsen, førr folke sinj kultur, deinn må vær rø. Så la det å søng vær vårres våpen, gitaren vårres folke-tribunal. Kulturen deinn ska gro a havsailt lainnskap. Vel møtt, godt folk, tel vise-festival."

Dette var ein del av opningstalen til kultursekretæren i Vestvågøy, Jan Arill Skogholdt, på føremiddagen laurdag 8. juli. Dermed var den 6. Tráilltamp-festivalen i gong. Eigentleg starta vel festivalen alt kvelden før med dans til fleire orkester, song og badeliv i sjøen. For denne gongen hadde vergudane vore snill og bydd fram Tysfjord i all sin prakt for festival-deltakarar og aktørar.

Det var nok ikkje mange som sov denne første natta på Tráilltampen, for nordlendingar bryr seg ikkje så mykje om kva som er natt og dag i ferietid og somarver. Lun, raudleg nattesol og song og musikk frå knausar og skjær er stemningar ein ikkje bør sove seg bort frå.

Og Tráilltampen i år vart ein suksess. Tilstreyminga av publikum og aktørar var rekordstor. (160 aktørar og, nærare 3000 betalande tilhørarar). Høyr berre kva avisa "Nordlands Framtid" i Bodø skriv om festivalen:

"Knall og bang. Tráilltampen har nok en gang gått av stabelen på Storjord i Tysfjord. Arrangørene skal ha all ros for at festivalen ble avvirket på en glimrende måte teknisk sett. Også kulturelt var det imponerende. Sang, musikk og annen kultur i to hele dager til ende."

Laurdag, den egentlege opningsdagen, var nok den finaste dagen. I steikande sol spela og song den eine aktøren etter den andre i eit tettpakka program for eit lettkledd publikum, som kosa seg i grasbakken på Storjord i Tysfjord. Og bak grasbakken, innover i småskogen var det tett i tett med telt i alle farger og fasongar så langt augo kunne rekke.

Vel, solskinnet tok brått slut på laurdagskvelden, og vart erstatta av eit kraftig regnver. Dette laga nok litt bry for arrangørane, men deltakarane let seg ikkje skreme bort, sjølv om mange fekk ei heller våt natt i telta natt til søndag.

Og søndagen kom med lunt opphaldsver og fuktig ange av eng og skog. Dette var vår dag, kor/korps-dagen ... Som ei innleiing, kan vi igjen la avisa "Nordlands Framtid" bidra med nokre av sine inntrykk:

"De fleste har et bestemt inntrykk av at det stort sett bare er viser som framføres, men dette er skammelig feil. For det første er det ikke bare viser som er satt opp på det musikalske plan. Det ble også plass til kor-musikk, hvor flere røde kor deltok. Et rødt felleskor, sammensatt av folk fra Bodø, Mosjøen, Harstad, Narvik og Tromsø, framførte egne nummer sammen med Tromsø rødt korps."

Vi kan med ein gong slå fast at denne Tråilltamp-festivalen vart det første landsdelsstemnet for raude kor og korps i Nord-Noreg! Initiativ til ein fellesopptreden vart teke alt på pinsestemnet i Oslo. Både Tromsø Raudt Korps og Bodø Raudt Kor samla aktiviteten sin etter pinsestemnet om å førebu eit skikkeleg repertoir for Tråilltampen. Tromsø-korpset sendte tidleg ut eit framlegg til fellesnummer for kor og korps.

Bodø-koret deltok i fjor på Tråilltampen med eigne nummer, og det var berre ei naturleg oppfølging av dette og av den entusiasmen som vart skapt på pinsestemnet at koret tok sikte på å delta i år og. Denne gongen med viktige lærdomar å byggje på: Vi måtte ha eit repertoir som passa

utgangspunkt for haustens repertoirdiskusjonar. Deltakinga på øvingane før festivalen vart etter kvart så god at frykta for å verte for få til å opptre på Tråilltampen (midt i ferietida!) snart vart borte.

Tilbake til den lune, fuktige søndagsmorgonen på den andre dagen av Tråilltampfestivalen. Noko urvne etter ei, som tidlegare nemnt, fuktig teltnatt, møtte nesten alle dei 18 koristane frå Bodø opp til avtalt generalprøve i Storjord-fjæra.

Etter kvart kom også dei andre nordnorske koristane og Tromsø-korpset til same staden, og det var klart for generalprøve for landsdelskoret med korps; nesten 40 songarar saman med omkring 15 korpsmusikarar. Sjøfuglane på den blanke fjorden framfor oss fekk nok ein uforglemmeleg morgon ...

for tilhørarane på festivalen, og vi måtte sjå til å få øvd inn dette skikkeleg.

Aktiviteten til Bodø-koret fekk sitt høgdepunkt hittil i år under førebuingane til dette arrangementet. Styret og den musikalske leiinga gjorde store framsteg i å gjere dei vakentlege øvingane våre trivelege og musikalsk gjevande, noko som var eit stort problem nokre månader tidlegare. Heile koret vart aktivisert i "Den store songjakta", kampanjen med det kortsiktige målet å skaffe repertoir til Tråilltampen og det langsiktige målet, breiare repertoir generelt.

Resultatet av dette vart "Tysfjord-songen" på repertoiret til Tråilltampen. (Arrangement vart laga av kormedlem). Dessutan sit styret no inne med ein stor bunke av songnotar. Dette vil vere eit godt

For første gong så lenge eg har vore med i Bodø-koret, merka eg lite nervøsitet blant songarane foran konserten vår. Dei fleste kribla etter og hadde lyst til å opptre, og det var eit utgangspunkt som burde gje klaff.

Konserten opna med at Tromsø Raudt Korps framførte eigne nummer med deira eige spesielle arrangement av den palestinske nasjonalsongen, "Biladi", som høgdepunkt.

Så var det vår tur. Bodø Raudt Kor opna først med "Bella Ciao", ein tradisjonell italiensk song med liv og rytme som fortel om det tunge slitet til landarbeidarane og deira ønskjer om ei betre framtid. Deretter kom "Tysfjordsongen"; ein song skriven av ein lærar i distriktet i 1920-åra. Songen er ei hyllest til folkets tunge kamp mot naturkreftene både på land og hav for å kunne livberge seg i Tysfjord i tidlegare tider. Den

er og ein hyllest til den utruleg vakre naturen i området.

Etter dette vart det trangt på friluftsscenen på Storjord. Det nord-norske felleskoret stilte opp med deltakarar frå Mosjøen, Bodø, Narvik, Harstad og Tromsø. Og Tromsø-korpset troppa opp på nytt og leidde det store koret i framføringa av "Thälman-kolonnen", ein song frå den spanske borgarkrigen. Vi hadde nok trengt eit ekstranummer for tilhørarane var tydelégvis ikkje mette av kor- og korpsmusikk då vi gjekk ned frå scenen.

Korleis verka så denne konserten på tilhørarar og aktørar? Eg trur med ein gong det kan slås fast at dette var ein utruleg flott stimulans for songarane i Bodø Raudt Kor som satsa så mykje på dette arrangementet. Venar av koret som hørte på oss, merka stor musikalsk framgang. Koret var engasjert, var tent på oppgåva og hadde tydeleg betre grep om å sygje reint, presist og med variert styrkeforhold. Denne konserten har utan tvil gjeve ein ny porsjon med entusiasme for koret både innad og utad. Dette lover godt for dei store oppgåvene koret har framover. Folk kjem til oss no og ber om å få verte med!

Også for dei andre nord-norske kora, etablerte og dei som er i emning, fekk truleg ei god vitaminsprøyte av denne konserten. Særleg for dei som ikkje var på pinsestemnet i Oslo, var nok dette felleskor/korpset ei flott røynsle.

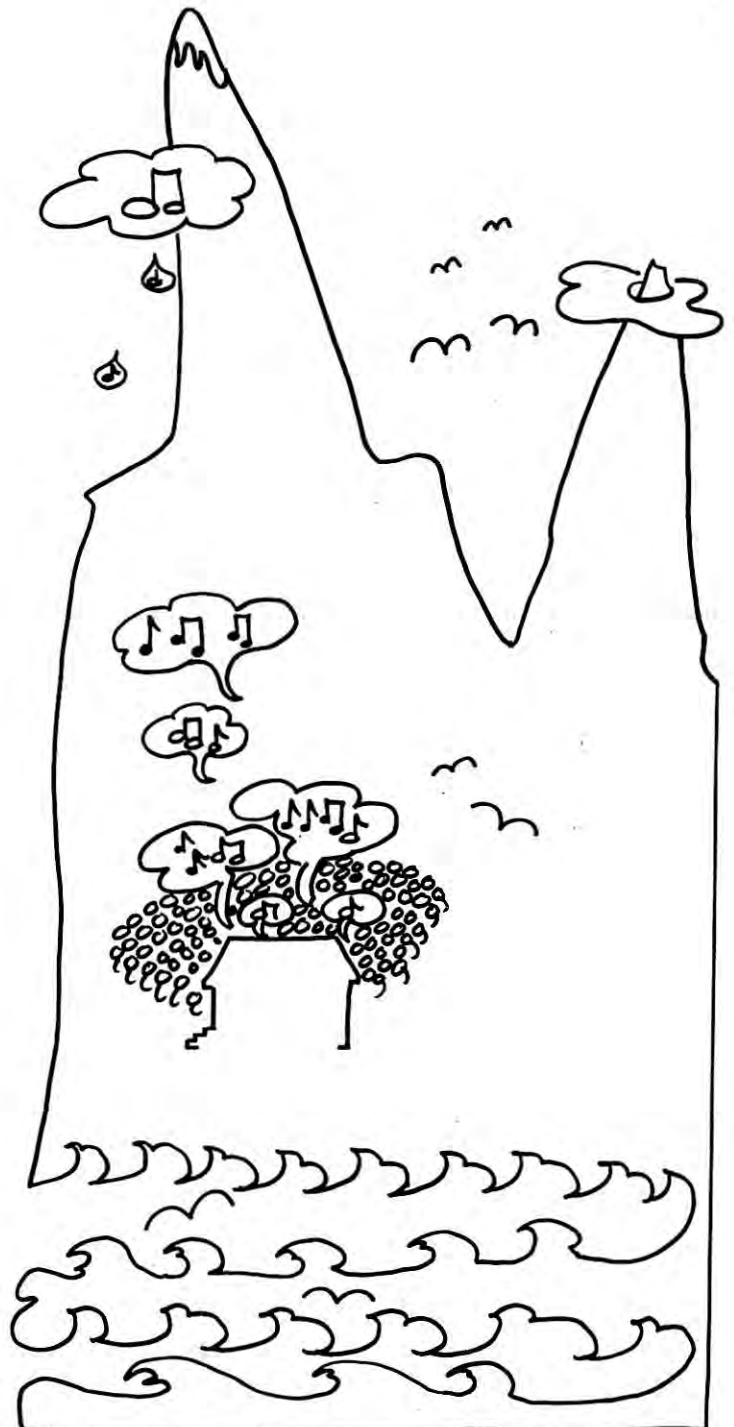
Etter kor/korps-konserten kom "Raska på", ei uavhengig teatergruppe frå Tromsø og framførte eit stykke om ungdom og politivald. Dette stykket traff tydeleg midt i blinken hos ungdomen som var samla på festivalen.

Tråilltampen er i ferd med å verte for stor, både når det gjeld aktørar og tilhørarar. Det er heilt utruleg kor mykje "grassrot"-kultur som har trong til å sleppe fram i lyset i Nord-Noreg. Og tilhørararskaren berre veks frå år til år. I år var det forutan song

og musikk, også kunstutstilling og framsyning av amatør-teiknefilm.

Det vart teke initiativ til å få gjeve ut eit såkalla "Tråilltamp-blad" etter denne festivalen. Det bør alle freiste å få tak i når det kjem.

Tenor frå Bodø.

RAPPORT FRÅ LS OG SEKRETARIATET

LS hadde møte i Bergen 5 og 6 august. Dei fleste medlemmane i sekretariatet var og tilstades på dette møtet.

LS er det leiande organet i handejobundet som etakar ut linene som sekretariatet skal arbeide etter.

Sekretariatet er den daglege leiinga av jobundet og tek seg av oppgåver som notebank, korrespondanse, medlemsavis, bulletinar osv. inneber.

Sekretariatet har til no hatt ein vanskeleg arbeids-situasjon. Vi har ikkje hatt fast lokale, vi har enno ikkje eiga skrivemaskin; Ei oppmuntrande melding er det at vi har fått oss nytt, stort arkivskap til notat og brev, og vi har fått låne eit lojtskammers hjå ein kamerat i korpset der vi kan ha tinga våre.

VEDTAK OG MELDINGAR FRÅ ES:

LRKK SØKER MEDLEMSSKAP I FELLESRÅDET FOR SANG- OG MUSIKKORGANISASJONENE I NORGE:

Vedtak i Landsstyret 5-6/8 1978:

Landsstyret søker om medlemskap for LRKK i Fellesrådet for sang- og musikkorganisasjonene i Norge.

Innmeldelsen skjer både av politiske (større kontaktflate, legalisering av den progressive kulturen, kamp for ytringsfriheten, kamp mot sekterismen) og økonomiske grunner (kreve vår rettmessige del av staten sine kulturmidler, delta i kampen for å øke bevilgningene til amatørkulturaktiviteter.) Det søkes om støtte til skoleringskampanjen høsten 1978.

Dette vedtaket tas opp til godkjenning på LRKK sitt 2. Landsmøte i mars 1979.

Landsstyret har pekt ut LRKK sine to representanter på Fellesrådets årsmøte.

LA HUNDRE BLOMSTER BLOMSTRE OGSÅ I UNIFORMS- OG NAVNESPØRSMÅL!

Vedtak i Landsstyret 5-6/8 1978:

Musikkorpset "Varden" har vedtatt å skaffe seg uniformer med bukse og jakke. I den forbindelsen vil de vite om Landsstyret går inn for at hele LRKK skal ha make uniformer. De vil også vite om Landsstyret mener at alle grunnorganisasjonene skal ha samme navn. ("Rødt Kor"/"Rødt Korps").

Landsstyret mener at spørsmålet om navn, uniform, fane osv. må være opp til hver enkelt grunnorganisasjon. Det er viktig at vi kommer fram til uniformer som medlemmene føler seg vel i og som derfor virker naturlige og samlende på grunnorganisasjonene, og da må det være medlemmene der som bestemmer dette.

Landsstyret mener også at grunnorganisasjonene kan finne egne navn, gjerne med lokale retter som forteller folk hva koret/korpset står for.

Parolen om å la 100 blomster blomstre må gjelde også på dette området.

SJØLKRIKTIK:

Vi tar alvorlig på våre egne rettigheter som kulturarbeidere. Derfor er det spesielt ille når vi trækker på andre i dette spørsmålet. Landsforbundet har allerede rukket å gjøre flere grove feil overfor den kunstneren som laget plakaten for oss.

- 1) Vi fikk tillatelse til å bruke dette bildet til plakat, og i en svart/hvitt-utgave også som illustrasjon og annonse. Vi har ikke fått tillatelse til å bruke den til støttetier. Det ville vi nok fått dersom vi hadde spurt, men det er ikke det saken gjelder. Dette var en men bruk av bildet enn den avtalte, og kunstneren har rett til å kontrollere bruken av sine produkter.
- 2) I den utformingen støttetieren fikk ble den en forsimpning av et kunstverk. Dette er det dobbelt ille at vi som kulturarbeidere lot passere. Kameratene i Oslo Rødt Kor som var ansvarlig for dette beklager dette sterkt.
- 3) Bildet på s. 17 i nr. 2 av avisa vår er laget av den samme kunstneren. Dette hadde vi ikke fått tillatelse til å bruke, det var hennes eksamensoppgave. Bergen Rødt Kor hadde under tvil fått lov til å bruke den på en løpeseddel, og ikke noe annet.
- 4) Det som gjør dette enda verre er at bildet er beklippet ganske kraftig, det er faktisk ikke mer enn 1/3 som er vist. Dette er like ille som om noen tok piratopptak av oss under en konsert, klippet vekk linjer og vers de ikke likte, og solgte det etterpå!

Landsstyret og Sekretariatet gjør sjølkritikk overfor denne kunstneren. Vi vil sette oss bedre inn i de lover og overenskomster som norske kunstnere har kjempet igjennom som vern om sin virksomhet. Vi vil også oppfordre styrene i grunnorganisasjonene om å ta alvorlig på dette, slik at ikke disse feilene blir gjort i lokale løpesedler, aviser, støttetiere eller lignende.

Slike feil vitner om forakt for den faglige kampen de norske kunstnerne fører, og de vitner også om en utillatelig amatørisme i vårt eget arbeid. Vi kan ikke vente å spille noen ledende rolle i norsk kulturliv med en slik praksis.

Ar
på oppdrag fra LS.

LÅNEFONDET ER OPPRETTET!

Det har lenge vært snakket om at Landsforbundet burde opprette et fond som grunnorganisasjonene kunne låne fra til større investeringer. I og med at Landsstevnet i pinsen gikk med overskudd, har vi nå midler til å avsette til et slikt fond. Landsstyret har derfor vedtatt at dette overskuddet - som ser ut til å bli i underkant av 2500 kr. - skal tilfalle dette fondet. Landsstyret har også vedtatt foreløpige retningslinjer for fondet, slik at det kan tas i bruk med en gang. Endelig vedtak om retningslinjene må fattes på Landsmøtet i mars 1979.

Retningslinjene ser slik ut:

- 1 Lånefondet skal bestå av:
 - evt. overskudd fra stevner, kurser, seminarer, Landsmøter etc. som LRKK arrangerer.
 - honorarer fra opptredener i radio og TV av medlemskor og -korps.
 - andre midler som Landsmøtet eller Landsstyret avsetter til dette formålet.
- 2 Lånefondet skal benyttes til utlån til grunnorganisasjoner i LRKK for kjøp av instrumenter, fane, uniformer eller andre større investeringer.
- 3 Det kan søkes om inntil 75% av kjøpesummen.
- 4 Grunnorganisasjoner i LRKK som har betalt kontingent for inneværende semester og som ikke har gjeld på aviser, noter o.l. til forbundet kan søke om støtte.
- 5 Søknad om lån skal inneholde:
 - hva pengene skal brukes til
 - full pris
 - hvor mye det søkes om
 - plan for tilbakebetaling.
- 6 Søknadene avgjøres av sekretariatet.
- 7 Inntil lånet er betalt tar LRKK sikkerhet i den gjenstanden det lånes penger til. I spesielle tilfeller kan gjelden ettergis.

KINATUREN 0

No har vi fått litt meir form på Kinatur-opplegget. Det er kome inn kommentarar frå nokre grunnorganisasjonar, og sjølv om det er mange som ikkje har reagert enno, er det klart at det er ein del saker vi kan trekke ut der det er meiningsskilnader.

Landsstyret har no gjort vedtak om at det skal vera eit hovudkriterium for dei som skal vera med: musikalsk kvalitet. Kvifor? Nokre meiner at deltakarane skal vera "representative" for den raude kor- og korpsrørsla, dvs. at vi skal vera eit "gjennomsnitt" av nivået. Trondhølm seier at "det ville...være feil å sende avgårde en "elitetropp" i stedet for å vise bredden innfor forbundet" og Bærum har skrivi at "medlemskap i LF må vere det eneste riktige kriteriet". Kameratar, dersom eit einskild kor skulle reist, ville vi då sendt eit "middels" kor? Nei, sjølvsagt ville vi ha sendt det beste. Vi skal ikkje presentere det gjennomsnittlege nivået i rørsla vår - hovudsaka er at vi skal presentere norsk kultur og ei arbeidarkulturrørsle. Skal vi ta mest omsyn til "oss sjølve" eller til dei som skal høyre på oss? Eg meiner det ville vera å sjå ned på tilhøyrarane om ikkje vi skal sende av gårde det kvalitetsmessig beste vi kan presentere. Kvifor vart vitjinga til den kinesiske Wushutroppen så sigerrik? Av di det var kunst på eit sær høgt nivå - det var dei beste blant amatørutøvarane deira som var her på vitjing. Eg meiner det er uttrykk for ei gal tenking å skulle ha med "gjennomsnittet" - det tyder at vi ikkje vil innsjå at nokre er betre enn andre. Eg vonar folk vil diskutere dette nogggrant.

Eit anna argument for å plukke ut "dei beste" er at vi vil få sær kort tid på å øve inn repertoaret saman. 2 - 3 dagar i Oslo før avreise er ikkje mykje for å øve saman eit repertoar på 10 - 15 nummer. Og i tillegg skal nokre øve saman i gruppe og dans.

Så kort til dei andre kriteria. Mange meiner vi skal få med folk frå flest mogleg grunnorganisasjonar. Det er Landsstyret heilt samd i. Vi trur det er viktig at dei røynlene deltakarane gjer vert spreidde i så mange kor og korps som mogleg. Det kan jo og takast omsyn til kor lang tid ein har vore med i koret/korpsset. Men slike saker må det vera opp til dei einskilde grunnorganisasjonane å vurdere. Vi trur difor at det beste viset å gjera det på er at kvart kor/korps set opp ei prioriteringsliste på kven dei meiner skal reise ut frå dei kriteria som er sette opp, og så vert det plukka ut etter det. Endeleg utvelging vil skje seinare i haust (november skulle vi tru).

Når det gjeld repertoar har vi ikkje gjort noko endeleg vedtak enno, men vi tek gjerne fleire framlegg til nummer vi kan ha med.

Kinesarane er kome svært langt på mange område, men når det gjeld air-conditioning har dei langt att. I juli kjem temperaturen ofte opp i over 40°C i store delar av Kina, og Vennskapssambandet rådde oss på det sterkaste til å leggje turen så tidleg som mogleg. Av omsyn til at færrest mogleg skal vera hindra i å reise på grunn av tidspunkt, har Landsstyret vedteke å leggje turen til juni - det vil seie samling i Oslo heilt i byrjinga av juni.

Med omsyn til økonomien meiner vi hovudprinsippet er at reiseutgiftene betalast av dei einskilde deltakarane. Men dette tyder sjølvsagt ikkje at det ikkje kan setjast i gong særskilte innsamlingar i eit kor eller korps for å få sendt med ein deltakar som ikkje har råd.

Landsstyret oppmodar folk til å ta opp det som står her. Kom med kritikk, kommentarar og synspunkt.

Ei/LS

RAUDT KOR PRESENTERER:

-TRONDHEIM RØDT KOR-

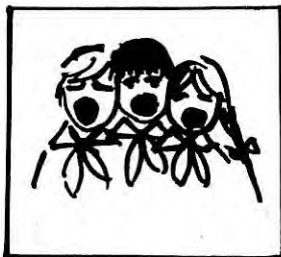

Etter oppmodning frå landsstyret vil vi fortelja litt om koret og saga vår.

Koret hadde ein forløpar-Kulturfrontkoret - som vart tromma saman til ein anti-EEC konsert september -72 og som sidan heldt verksemda i gong til hausten -73.

Raudt Kor i Trondheim vart stifta i september -74, med i underkant av 30 medlemmer. Soga vår er ikkje så ulik dei andre kora si, men i tillegg til å opptre i samband med 8. mars, 1. mai, ulike frontmøte og laurdagsmøte i Studentersamfunnet, har vi hatt somme oppdrag som har hatt sær mykje å seia for koret: Innspeiling av Palestina-plata mars -75. Arrangør av den fyrste korsamlinga 1976 (der ingen medlemmer slapp unna oppgaver.) Kunstnerisk på læremøte om Sovjet i Studentersamfunnet hausten -76 (med heilskapleg program frå Sovjet 1917 til Herrefolket sin Internasjonale), og rønslene i vinter som vi særskilt vil koma attende til.

Av arbeidsmåten vår vil vi særskilt trekke fram spørsmålet om dirigentgruppe, om antrekk ved framføring og om aktivitet sommaren igjennom. Frå Bergens koret fekk vi ideen om arbeidsgrupper i koret (takk Bergen!) Alt hausten -75 starta vi ei gruppe med to stemmeansvarlege frå kvar stemmegruppe + hovudirigenten. Gruppa førebur øvingane og skulerar seg kunstnerisk. 1. mai -76 stilte koret med ny dirigent, opplært i koret! Dette innebar ei

voldsom styrking på eitt av dei veikaste punkta i koret. Gruppa har sidan arbeid kontinuerleg, og nye folk er lært opp. Antrekk (raudt skjert, kvit overdel, svart underdel) kom vi til etter ein viktig prinsipdiskusjon. Den gamle lina (gå kledd som "vanlege folk" - dvs. slitte og sprikande kvar-dagsklede) måtte vike for lina med å vise yrndnad for dei vi opptre for, sjå ut som eitt kor og vera fint blikfang. Det har vi aldri trege på:

Sist sommar (77) tok koret ikkje ferie. Dei som var i byen heldt aktiviteten i gong, koret var sosialt kontaktpunkt, kom lenger i arbeidet, og slapp startvanskar når hausten kom. I år gjer vi likeeins (sjølv få kan synge fleirstemt !)

Koret har hatt mange problem, og somme feil vi har gjort kan fleire enn oss lære av. Det sosiale livet har i fleire periodar vore dårleg. Ei tid hadde vi 2 timars øving med 5 min. pause (ut og snu...) Andre tider har vi slåst med klikkvesen. Vi må gå medvite inn for å bli kjent med nye medlemmer. Festane våre har til tider vakla mellom det superkollektive (t.d. syngje Raud Front-sangboka frå perm til perm) og klikkvesen, og det er usemje på om dei framleis skal vera alkoholfrie slik dei har vore sidan hausten -75.

Vi har sneia innom sekterisk vervepolitikk med å berre ta opp nye 2 gonger i året. Korøvingane har i lange tider fått

vera reine diskusjonsklubbar, med gjennomtrekk som resultat. Dette har vi retta opp etter at vi sist haust sette framføringane i brennpunkt og innretta arbeidet etter det, dvs. let øvingane i all hovudsak vera øvingar og kutta ut ultrademokratiet. Om koret skal gjera det koret er til for - slag kraftige framføringar - held det ikkje med prat. Vi må øve, og vi må ta vare på kvart einaste nytt medlem - jfr. utsnittet av halv - årsmeldinga vår i førre avisa.

I samband med dette har vi og lært av ei feil handsaming av korstyret. Sidan dei politisk sterkaste var nedsylta i anna arbeid, valde vi meir urøynde folk til styret. Dette meiner vi var rett. Feilen var at dei sterke folka vingestekka styret ved ein sidig negativ kritikk og ved stadig å rive initiativet frå styret under øvinga. Resultat: Ultrademokrati og svartsyn. Då dei sterke lærte seg å ivareta dei positive tinga styret faktisk gjorde, og hjelpe styret å halde på initiativet, lysna det straks. Vi brukte 1977 på å finne ut dette.

KOR OG TEATER

I samband med dei to siste halv- årsmøta har storparten av kor-medlemene blitt mobiliserte til å gjera ei allsidig vurdering av koret sitt arbeid og forme ut endelege vedtak på halvårsmeldingane.

Nesten like viktig mobilering og entusiasmevekkar har samarbeidet med medlemmer frå teatergruppa Underbruket, og dei vellukka framføringane i vår, vore. Alt i haust byrja vi gå nye vegar i programmet, bruke solistar (døme.: Det nye livet) og kombinasjon av dikt/nynning/song (N. Grieg: Spansk teater og visa om Juan Paradez)

Det var eit flott steg vidare å få prøve kombinasjonen kor/teater, som Kari og Sverre frå Underbruket (Moren og Slaktaren) inviterte oss med på, og som vi syntte resultatet av på forbundstevnet i pinsa. Vi er heilt for liknande eksprimentering, som for oss har tydd viktig framgang for koret allmennt og for medlemmer særskilt. Av Kari og Sverre lærte vi dessutan mykje om arbeidsmetodar, og særleg om haldninga til arbeidet vårt, til publikum og til stoffet vi framfører (ø deg varm, kutt ikkje midt i prosessen, rask terping på vonde punkt, ver offensiv - spel/syng til publikum osv.) Vi unner dykk liknande røynsler!

Dei vellukka frmføringane i vår, irekna Kulturfestivalen 12. mars, gav auka rekruttering. Pr. 1. mai var vi 49 medlemmer.

Koret har styrka sjølvstendet sitt. To døme: 1. mai arrangerte koret kransnedlegging ved bautaen til K.O Thornæs (han med Frem Kamerater og Rød Front.) Tidleg i juni arrangerte koret egen stand i gågata, med flygeblad som fortalde om koret og forbundet, og med to 25-minutts framføringar som samla tjukt med folk og hausta mange lovord t.d. frå eldre arbeidsfolk og frå folk som var usamde i innholdet. Dette skal skje oftare!

Planar frametter: Vi har i skrivande stund - 2. veke i juli - starta notekurs. Vi held på å bygge opp ei reper-toargruppe, og vi har tenkt å utforme eit arbeidsprogram for å få betre langsiktig innretting på arbeidet.

Som de skjønar er vi tale-trengte av entusiasme. Vonar entusiasmen er smittsam!

Helsing Trondheims-koret.

- KRISTIANSUND RØDT KOR -

I Kristiansund har den progressive kulturen i lang tid vore sers lågt prioritert. Den har som oftast vore eit siste punkt på dagsordenen til forskjellige politiske møter og andre tilstelningar, -og då gjernast som "amerikansk auksjon".

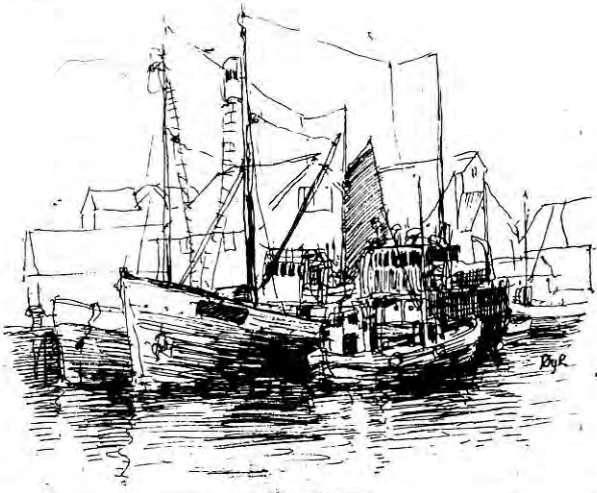
Fleire har i lang tid prata om å starte opp med eit kor, visegruppe eller liknande, og interessa for dette har vore stor. 10. april i år vart så det endelege initiativ teke og Kristiansund Rødt Kor var i gang

Som det sømer seg for eit Rødt! kor vart arbeidet sjølvsagt med ein gong innretta på 1. mai. Tida framover vart sers hektisk, og koret kom fatisk inn i ein kritisk periode. Vi var 13- 14 stykker og vart ikkje fleire, vi hadde ikkje tid til diskusjonar, og koret var dårleg organisert.

1. mai vart unnagjort, og vi såg at noko måtte gjerast. No kom brev og bulletiner frå landstyret til god hjelp. Det, i lag med at vi hadde 4 utsendingar til landstemnet i pinsa, gjorde at vi fekk retta opp mange feil i arbeidet vårt, og

entusiasmen vaks seg no stor. Litt seinare heldt koret eit helgeseminar for medlemmane, og dette vart eit gjennombrøt for oss på mange vis, - både politisk, musikalsk og praktisk.

Øvingane fortsatte no med gode diskusjonar og ikkje minst med stor musikalsk framgang. I denne perioden kom vi opp i over 20 medlemmer. Vi avslutta arbeidet før ferien med å opptre på ein stor kulturfestival i byen, og etter reaksjonen frå publikum å døme, kom koret sers godt i frå oppgåva.

Vi ser no fram til å fortsette arbeidet etter ferien, og vi er overtydd om at koret vil spelle ei sjølvstendig og viktig rolle i arbeidet med å gjere den progressive rørsla til ei verkeleg masserørsle.

Kristiansund Rødt Kor vil oppmode folk på andre stader som enno ikkje har organisert ein kulturfront, til å starte opp med slikt arbeid så snart som mogeleg. Ting er ikkje så vanskeleg som dei kan sjå ut til i byrjinga. Stå på - Våg å Spell!

OPPSUMMERING AV VERVEKAMPANJA I OSLO RØDT KOR

Vervekampanja i koret begynte torsdag 25/5, og skulle holde på i tre uker med synging på Egertorget pluss personlig mobilisering av venner og kjente. Løpeseddel ble også laga. Synginga på Egertorget ble så vellykket at vi bestemte oss for å fortsette med det hele sommeren unntatt i fellesferien (gatesang er tillatt i Oslo nå).

Programmet har vart: Høvlerivisa, Forbundet, Sinclarvise, Fjellsetervise, Bli kvitt dem og Fram!Fram! (hvis vi var mange nok til kor). Vi har hatt appeller på hva koret er, og på å bli med i koret. Vi har også sagt litt om sangene.

Resultat: Et par uker etter at kampanja starta begynte det å komme nye medlemmer. Pr. 25/6 har det begynt 11 nye. Dette er bra på denne tida av året. I tillegg har vi navn og adresser til mange som vil begynne til høsten.

Dette er den beste vervekampanja vi har hatt i koret, og det lover godt for høsten. De enkelte kormedlemmene har stort sett hatt et høyt nivå på nødvendigheten og viktigheten av mange nye medlemmer. Det har vart stor entusiasme for kampanja. En dårlig ting er at det er mange som ikke har deltatt på en eneste utesynging. Vi har vart 10-12 stk. fra koret hver gang.

Vi kan oppsummere at den personlige mobiliseringa har gitt de største resultatene. Vi har også nådd langt ut til folk som aldri har hørt oss, ved å syngje på Egertorget. Folk samler seg rundt oss med en gang vi har satt igang. De syns det er fint å høre på, sjøl om ikke alle er enig i alt hva vi står for. Dette er et godt bevis på at folk ikke syns korsang er kjedelig.

- LESAR-BREV -

Dei Raudde Korra og Korpsa bør få eigne namn

Vi er fleire i Bodø-koret som meiner at dei raudde kora og korpsa bør få eigne namn, jfr. "Varden" i Bergen. Eg skal kome med eit par argument kvifor vi synst dette er riktig. Vi reknar med at det kjem fleire argument både for og mot i avisa.

Diskusjonane på pinsestemnet synte oss at vi ikkje når langt nok ut blant folk. Dei viktigaste grunnane er at vi ikkje er gode nok og at repertoaret er for innsnevra. Det skal vi no rette drastisk på, men vi trur at også namnet vårt idag er eit hinder for oss i å nå ut. Difor bør dei ein-skilde kora og korpsa finne fram til gode og slagkraftige namn. Såvidt eg veit hadde og dei gamle arbeidarkora i Noreg namn.

Her kjem eit argument til. I ein krisesituasjon som t.d. krig eller fascisme må vi rekne med at dei raudde organisasjonane vert forbodne. Namnet vårt idag knyt oss til dei progressive organisasjonane på ein måte som gjer det lettare å forby oss også. Eit døme frå idag er at eit raudt kor ein plass ikkje fekk øve på skulen fordi skulestyra- ren hevda at raudt kor var ein systerorga- nisasjon av Raud Ungdom.

Eg meiner at vi bør tenke på dette sjøl om eg er klar over at i ein sånn situasjon er det innhaldet i det vi står for som tel mest, og vil bli slått ned på.

TOR

Trenger vi ei ny plattform ?

Ålesund Raudt Kor har diskutert vedtekter og plattform for LRKK og det vart vedtatt at vi skulle melde oss inn i landsforbundet. Vedtaket vart gjort mot ei avholden stemme.

Gjennom diskusjoner i koret kom det imidler- tid fram til dels alvorlig kritikk av plattformen, som flertallet meiner er bortimot ubrukelig slik den er i dag.

Politikken som sådan, er det ikke så stor uenighet på, men det er stilen og innholdet på plattformen som får folk til å steile.:

1. Den er for omfattende. Tar for seg altfor mange konkrete ting som folk må ta standpunkt til.
2. Den virker sekterisk og bombastisk, og er egentlig i motsetning til måla LRKK har satt seg, d.v.s.: få med og nå ut til de breie massene.
3. Slik plattformen er i dag, hemmer den i stor grad mobiliseringsarbeidet. Det blir faktisk til at vi gruer oss for å legge den fram for poten- sielle medlemmer.

4. Den definerer bare i liten grad hva som er vår funksjon i samfunnet, : For hvem, hva, hvordan. I det hele tatt har den ikke med hva som skal være en kulturfronts spesielle oppgave i klassekampen.

5. Plattformen er full av sjablongmessige uttryksmåter. Det må vel gå an å skrive på en mer folkelig måte? *ville*

Vi har ikke i dag noen ferdig løsning på hvordan plattformen kan gis et skikkelig innhold og ei god utforming, men vi håper at vi med innleget vårt kan bidra til en fruktbar diskusjon om dette.

Flertallet i Ålesund Raudt Kor

Alkohol på korfest ?

I Raudt Kor Trondheim (RKT) har det de siste åra vært vedtak mot bruk av alkohol i enhver korsammenheng - også på korfester. Det er enighet om alkoholforbud i forbindelse med øvinger/opptredener, men i løpet av det siste året har spørsmålet om alkohol på korfester vært gjenstand for uformell debatt. Dette resulterte i en diskusjon med innledning på en øving, og det viste seg da at det er store motsetninger i koret om dette.

Det har vært en del problemer med det sosiale samværet i RKT, og festene har fungert dårlig, folk har kjedet seg. Stort sett har det vært sånn: lapskaus/ertesuppe og brus, ringdans, syngte Rød Front-boka fra perm til perm (nesten), gå tidlig hjem - eller den "harde kjerne" (dvs. folk som kjenner hverandre godt fra før) har gått fra korfest til Studentersamfundet e.l. for å ta seg en pils!

Er det fraværet av alkohol som gjør at festene våre er kjedelige og fungerer dårlig sosialt sett?

I diskusjonen vi hadde i koret var det ingen som mente at alkohol vil løse problemet med dårlig sosialt samvær i koret. Forøvrig kom det fram følgende argumenter:

- Mot forbud:
- Idealisme - forbud ser bra ut på papiret, men fungerer dårlig i praksis.
 - De fleste er vant til å ta en øl i festsammenheng fredag/lørdag, noen kommer aldri på korfest nettopp p.g.a. alkoholforbudet.
 - Kunstig, "prektig" stemning.
 - Vi må ikke forsere en utvikling som ikke er der, og et forbud må være produkt av en utvikling.
 - Koret oppgave er ikke på det nåværende tidspunkt å få folk til å slutte å drikke, men legge grunnlag for en utvikling som tilslutt gjør alkoholbruk overflødig, ikke bare i korsammenheng, men generelt.

- For forbud:
- Drikkepress.
 - Koret skal være blant dem som går i spissen i kampen mot alkoholmisbruk.
 - Hvis det skulle utarte til fyllefester, får koret et negativt rykte.
 - Sikkerheten - folk blir gjerne løsmunnet ved påvirkning av alkohol.
 - Fungerer dårlig med alkohol overfor folk som ikke drikker - vil utelukke dem fra festene.

Diskusjonen i RKT munnet ikke ut i noe nytt vedtak, til det var vi for få tilstede. Dessuten står motsetningene ennå skarpt, og derfor mener vi diskusjonen også bør føres i forbundet, gjennom avisa. Vi ønsker erfaringer og synspunkter fra andre grunnorganisasjoner.

Vi 3 som har skrevet dette innlegget står nå på standpunktet mot forbud. Vi er klar over alkoholen som sløvende faktor i klassekampen, men mener at skal et forbud mot alkohol på korfester ha noen virkning, må alle vurdere hele forholdet sitt til alkohol. F.eks. i RKT's tilfelle, pilsen etter øvinga. Opptil halve koret pleier å gå ut etter øving, de fleste tar en pils, men de som ikke tar pils men kaffe/brus blir ikke sett på som "prektige"!

Vi spør oss: - Skal et kor være det leddet i den progressive (og dere!) bevegelsen som går i spisses for alkoholforbud?

- Er det noen vits i et forbud innenfor koret når de fleste bruker alkohol utenom, også i "uoffisielle" korsammenhenger som f.eks. etter øving/opptreden?
- Regnes fester i grunnorganisasjonene som en del av "ordinær verksemd i Landsforbundet"? (Se Vedtekter, §9)

Så kom igjen og skriv, dette er et viktig spørsmål, og for å rydde opp i motsetningene er det bra å få en brei diskusjon om spørsmålet om alkoholfrie fester i kor/korps.

Rigmor
Tor Einar
Cecilie

REGNSKAP FOR LANOSSTEVNET.

INNTEKTER:

STENNEKONTINGENT:	91455,-	
TIL STENEFOND :	7059,30	
OVERSKUDD KONSERT:	525,40	
OVERSKUDD BRUS OG FRUKT:	808,50	99848,20

UTGIFTER:

REISEUTGIFTER :	83219,-	
MIDDAG :	8196,-	
TØERMAT :	3018,-	
BESTIKK :	455,40	
LOKALE :	1910,-	
LEGEMIDLER :	493,50	
DIV. UTG. :	180,75	97473,40
OVERSKUDD:		<u>2374,80</u>

Vi har registrert 191 deltakere, men ikke alle har betalt fullt.

Frank.

VÅR KAMP=MUSIKK :

HANS EISLER

(Fra: Illustrierte Rote Post (Berlin)
Nr. II, mars 1932.)

Musikken har et bestemt samfunnsmessig formål, akkurat som enhver annen kunstart. Det borgelige samfunnet bruker den først og fremst til forlystelse, til reproduksjon av arbeidskraften og til passivering og fordømming. Arbeidermusikkbevegelsen må komme til klarhet om musikkens nye funksjon, og det vil si: aktivisering til kamp og til politisk skolering. Det betyr at alle musikkformer og -teknikker må

vikles med henblikk på det egentlige målet: klassekampen. I praksis finnes ikke det som borgerskapet kaller en (personlig) "stil". En borgelig komponist som har en egen "stil", vil løse alle musikalske oppgaver på samme måte, slik at den borgelige estetikken dermed kan snakke om en "kunstnerlig personlighet". I arbeidermusikkbevegelsen streber vi ikke etter en "stil", men snarere etter nye metoder i den musikalske teknikken som gjør det mulig å utnytte musikken enda bedre og mer intensivt i klassekampen.

For å beskrive den borgelige musikken best mulig, må vi bruke uttrykket "stemning". Det betyr at den borgelige musikken vil "underholde" tilhøreren. Arbeidermusikkens oppgave vil bli å fjerne sentimentaliteten og svulstigheten fra musikken, fordi disse følelsene avleder fra klassekampen. Kamp-

musikkens viktigste prinsipp er at vi deler musikken inn i den typen som skal utøves, altså kampsanger, satiriske sanger o.s.v., og den typen som skal lyttes til, altså lærestykker, kormontasjoner, kor med teoretisk innhold.

Det første kravet som klassekampen stiller til kampsangene, er at de skal være lette å gripe, lette å forstå og ha en energisk og klar holdning. Her ligger en stor fare for de revolusjonære komponistene. Det lettfattelige i den borgelige musikken finnes utelukkende i slagerlitteraturen, og vi må desverre slå fast at det ofte blir gjort den feilen at man slår seg tilfreds med en såkalt "rød slager". Men den borgelige slagere har en tversigjennom utskjemt og uvirksom karakter, og vi kan ikke overta den. Slagerens melodiføring og harmonisering er fullstendig ubrukkelig. Men det er mulig å omarrangere rytmikken i jassen, og gjøre den stram og energisk

Musikk som skal lyttes til, trenger ikke være like lettfattelige som kampsangene. Konstruksjonen dens innretter seg etter innholdet i hvert enkelt tilfelle, og her er det mulig å utvikle større og mer krevende musikkformer. Men her truer en annen feil den revolusjonære komponisten: For det første faren for å bli tørr og langtekkelig. For det andre

SISTE SIDE

forts. fra forrige side . . .

også muligheten til liksom å spille "vill mann", nemlig å varme opp den borgelige musikkens allerede passerte formale eksperimenter fra de første etterkrigsårene. Musikken til lærestykkene og korene må ha en skarp og kald grunnholdning, en slik må koret tilegne seg når det skal framsi politiske slagord eller teori for store masser.

I de siste årene har en lang rekke revolusjonære komponister i praksis vist hva de duger til i arbeidermusikkbevegelsen, bl.a. Vogel, Szabo, Vollmer, Ernst H. Schröder, Nötling.

Men komposisjonene fra Stor-Berlins Arbeiderkor bør framheves som en spesiell prestasjon. Dette koret har sammen med dirigent, Goldstein, bevist at et kor sjøl kan skape sitt eget korverk, bare det er i besittelse av tilstrekkelig politisk aktivitet og iver. (Gjennom brei massekritikk må arbeiderfellelskapet sjøl hjelpe komponistene til å overvinne feilene sine og til å lære seg å anvende musikken enda mer som et viktig våpen i klassekampen).

Stor-Berlins Arbeiderkor oppførte komposisjonen "Solidaritet" for første gang den 10. oktober 1931 i Berliner Sportspalast under medvirkning av 300 sangere.

Oversatt etter: Hanns Eisler: Schriften I. Musik und Politik 1924-1948. Rogner & Bernhard. München 1973. s. 169-171.
Oversettelse: A.S.

PÅ TAMPEN ☺

De som har bestilt oversikt over notene som finnes i notebanken må vente til slutten av september. Da vil lista komme ut i sin helhet.

NB. Neste avis må bestilles. Dette har sin årsak i at vi nå har forskudt ut for utgiftene på avisen uten å ha fått inn alle pengene for forrige avis.